

094. Ambtenarendictee (auteur: Kristien Spillebeen)

Bobby's bekering

Er was eens een sexy freelancer die dol was op geuzelambiek, koninginnenhapjes en cappuccino's. Hij heette Bobby (met i-grec). Hij solliciteerde naar een baan op de hoogste niveaus van de culinaire sector.

Twee gênante fiasco's volgden: een eerste toen hij in het gevlij trachtte te komen bij een maoïstische asceet, en een tweede toen hij in een vijfsterrenrestaurant in Lotharingen per se wilde teaën om middernacht.

Maar zijn moeder – een bijdehante prostituee in negligeeetje en mini-jurk – schreef hem onmiddellijk een kattebelletje: “niet prakkiseren, jongen; praktiseren”. Bobby volgde haar gedachtegang, en ondernam een derde poging. Zelf achtte hij zijn kansen fiftyfifty, maar na zijn succesvolle infunctietreding als aspirant-voorproever hilde de kwibus als een baby'tje.

Hij kwam in dienst van een excellentie, een mediëvist, die zich het liefst liet omringen door pin-upgirls met sexappeal. Van zijn à propos gebracht door de smeuijge bacchanalen van de tiran, raakte Bobby aan lagerwal: door de overdosissen alcohol, seks en rock-'n-roll dijde zijn buikje uit tot het de omvang van een heteluchtballon had.

Aangespoord door een antialcoholcampagne, besloot Bobby zich niet langer te laten koeioneren door de drank. “Wend u tot ons om te ontwennen”, luidde de slogan boven de deur van het afkickcentrum. Bobby ging ervoor. Dankzij een fulltime acupunctuurbehandeling vond hij de soevereine rust terug die ook Boeddhabeelden uitstralen.

Hij zegde zijn luilekker leventje vaarwel: hij savede wel zijn imago van bon vivant, maar deletete zijn verslaving. Hij schafte zich een middellangeafstandsraket aan, knoopte zijn houtje-touwtjejas dicht en schoot zichzelf richting Grote Beer. Het was sinterklaasdag. Bobby hoopte voor Kerstmis op het sterrenbeeld te landen.

Intussen begonnen piëteitsvolle monniken in een vlakbij gelegen kapucijnenklooster de langverbeide komst van Jezus alvast te vieren. Groot was hun consternatie toen plots Bobby met zijn raket op de binnenplaats crashte. De abt en het leeuwendeel van de broeders vonden zijn beresterke truc geen kattenpis en applaudisseerden enthousiast voor de onemanshow!

Bobby trad in en hield zich onder meer nog onledig met het kopiëren van middeleeuwse handschriften, voor zover die nog leesbaar waren. Broeder Bobby bleef wél een volbloed zoetekauw: er zijn tenslotte grenzen aan consciëntieuze sobriëteit.